

สถานการณ์สินค้าเครื่องดื่ม ในประเทศกัมพูชา

Thai Trade Center Phnom Penh

สถานการณ์สินค้าเครื่องดื่มในประเทศกัมพูชา

1. ภาพรวม

การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศกัมพูชา ส่งผลให้ต้องนำเข้าสินค้าจำนวนมากจากต่างประเทศเพื่อตอบสนองความต้องการบริโภคภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น ทำให้ประเทศกัมพูชาเป็นตลาดการค้าที่น่าสนใจสำหรับผู้ส่งออกไทยและทั่วโลก เนื่องจากตลาดกัมพูชายังมีศักยภาพในการขยายตัวได้อีกมาก สำหรับประเทศไทยมีความได้เปรียบผู้ส่งออกจากประเทศอื่น ๆ จากการที่ชาวกัมพูชามีทัศนคติที่ดีต่อสินค้าไทยทั้งในด้านคุณภาพซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางและราคาเหมาะสมเมื่อเทียบกับสินค้าที่มีระดับราคาใกล้เคียงกันจากคู่แข่งอย่างเวียดนาม ส่งผลให้สินค้าไทยเป็นที่นิยมและได้รับการตอบรับอย่างดีจากชาวกัมพูชาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การที่ชาวกัมพูชาได้รับอิทธิพลค่อนข้างมากจากสื่อโทรทัศน์ของไทยผู้บริโภคชาวกัมพูชาจึงรู้จักสินค้าไทยเป็นอย่างดี ประกอบกับประเทศไทยมีพรมแดนติดต่อกับกัมพูชาจึงเอื้อต่อการขนส่งและกระจายสินค้าระหว่างกัน

ปัจจุบันกัมพูชายังพึ่งพาการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคค่อนข้างมากเนื่องจากขาดแคลนเทคโนโลยีและเงินลงทุนในการผลิตและแปรรูปสินค้าอีกทั้งเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาเยือนกัมพูชา ทั้งนี้สินค้าอุปโภคบริโภคซึ่งไทยมีศักยภาพในการผลิตและส่งออกป้กัมพูชา โดยเฉพาะสินค้าประเภทเครื่องดื่ม เช่น ผลิตภัณฑ์นม ชาและน้ำผลไม้ ตลาดมีแนวโน้มขยายตัวดีเนื่องจากจำนวนประชากรของกัมพูชามีแนวโน้มขยายตัวสูงเฉลี่ยร้อยละ 1.5 ต่อปีประกอบกับมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในกัมพูชาเพิ่มขึ้นต่อเนื่องแต่การผลิตอาหารและเครื่องดื่มในประเทศยังไม่เพียงพอ ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพทำให้กัมพูชาจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าดังกล่าว

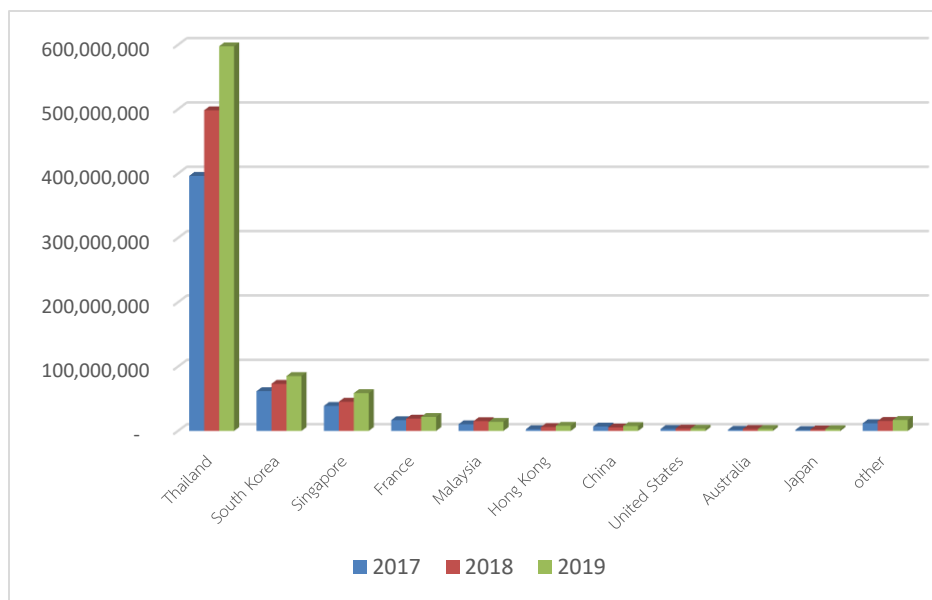
อุตสาหกรรมในประเทศกัมพูชายังคงเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กและใช้เทคโนโลยีที่ไม่สูงมาก โดยอุตสาหกรรมเสื้อผ้าเป็นอุตสาหกรรมที่มีการส่งออกมากเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนอุตสาหกรรมขนาดเล็กอื่น ๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมประเภทอาหารและเครื่องดื่ม จะถูกจัดให้เป็นอุตสาหกรรมสำหรับบริโภคภายในประเทศมากกว่าเพื่อส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันเริ่มมีการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตเครื่องดื่มขนาดใหญ่ทั้งจากนักลงทุนท้องถิ่นและจากนักลงทุนต่างชาติเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะโรงงานผลิตเบียร์ น้ำดื่ม และนม เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดภายในประเทศที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

2. สถิติการนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องตีของประเทศไทย

ประเทศไทยมีแนวโน้มความต้องการสินค้าประเภทเครื่องตีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการขยายตัวของเศรษฐกิจ จำนวนนักท่องเที่ยว และจำนวนประชากร ซึ่งอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องตีภายในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องมีการนำเข้าในปริมาณค่อนข้างสูง

ตารางแสดงมูลค่าการนำเข้าเครื่องตีของประเทศไทยในปี 2017-2019

Country	United States Dollars		
	2017	2018	2019
Reporting Total	552,155,605	687,196,608	819,603,839
1. Thailand	396,343,821	498,256,071	597,725,660
2. South Korea	61,845,897	73,166,282	85,271,617
3. Singapore	38,922,249	45,353,963	58,776,192
4. France	16,744,867	19,205,882	21,816,640
5. Malaysia	10,442,607	15,261,477	14,132,507
6. Hong Kong	2,697,560	6,052,493	7,999,053
7. China	6,871,701	5,392,447	7,629,201
8. United States	3,117,099	3,596,901	3,451,414
9. Australia	1,754,860	3,099,381	3,084,005
10. Japan	1,439,726	2,269,104	2,693,856
11. Other	11,975,218	15,542,607	17,023,694

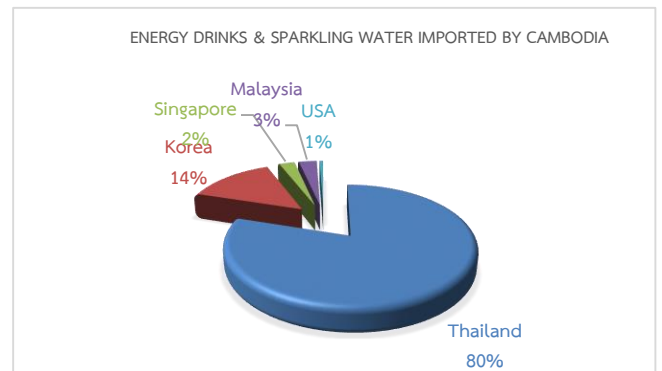

ที่มา : Global Trade Atlas statistics

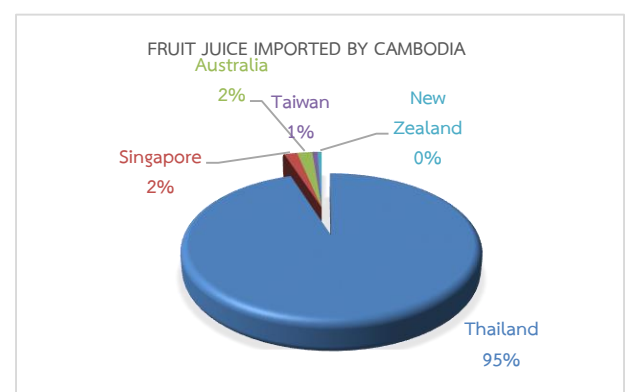
เมื่อพิจารณาสัดส่วนการส่งนำเข้าอาหารและเครื่องดื่มของประเทศกัมพูชา ตั้งแต่ปี 2017-2019 พบว่า ประเทศกัมพูชามีสัดส่วนการนำเข้าจากประเทศไทยสูงที่สุด คิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 70 รองลงมาเป็นเกาหลีใต้ สิงคโปร์ และ ฝรั่งเศส ตามลำดับ โดยประเภทของเครื่องดื่มที่มีการนำเข้าจากไทยมากที่สุด ได้แก่ น้ำหวานและ เครื่องดื่มชูกำลัง ตามด้วยน้ำผลไม้ นม และเบียร์ เป็นต้น ซึ่งแสดงถึงทิศทางและความสัมพันธ์ทางการตลาดที่ดี ระหว่างสองประเทศ และจากสถิติการส่งออกสินค้าประเภทเครื่องดื่มจากประเทศไทยมายังประเทศกัมพูชา ตั้งแต่ ปี 2017 ถึงปี 2019 พบว่าประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกสินค้าประเภทเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และจาก สถานการณ์การขยายตัวของเศรษฐกิจกัมพูชา ทั้งการลงทุนจากต่างชาติ การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและ ประชากรภายในประเทศ ทำให้ประเทศไทยยังคงมีโอกาสในการเข้าทำตลาดด้านอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ได้อีกมาก

ตารางแสดงสถิติการนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องดื่มของกัมพูชาแบ่งตามประเภท ปี 2018-2020 (มค.-พค.)

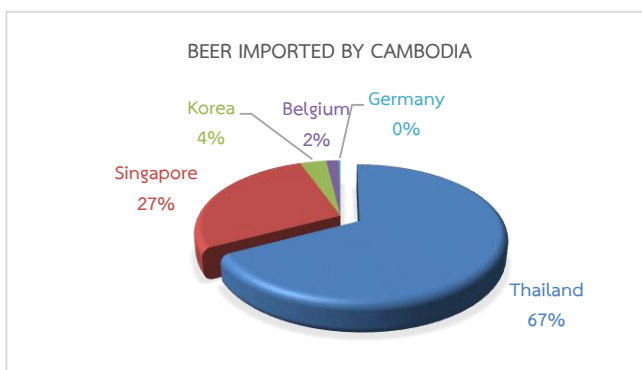
1. Energy Drink & Sparkling Juice (HS Code 2202)			Unit: (USD)
Exporters	Imported value in 2018	Imported value in 2019	Imported value in 2020 (Jan - May)
Thailand	398,975,000	479,480,000	170,046,000
Korea	70,309,000	83,522,000	30,902,000
Singapore	12,443,000	17,334,000	3,367,000
Malaysia	14,389,000	13,421,000	0
USA	2,825,000	2,213,000	1,097,000

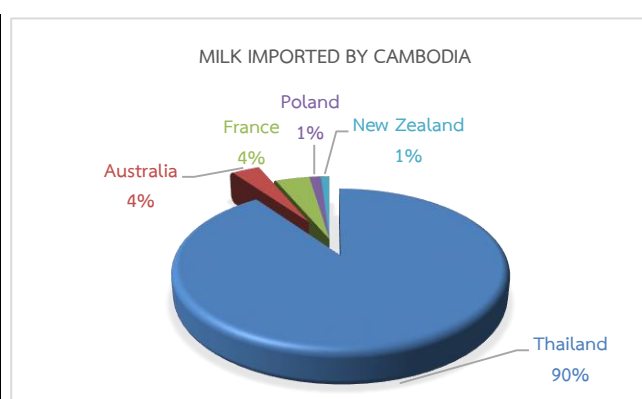
2. Fruit Juices (HS Code 2009)			Unit: (USD)
Exporters	Imported value in 2018	Imported value in 2019	Imported value in 2020 (Jan - May)
Thailand	24,772,000	21,515,000	10,899,000
Singapore	451,000	538,000	330,000
Australia	531,000	418,000	156,000
Taiwan	180,000	294,000	52,000
New Zealand	149,000	72,000	0

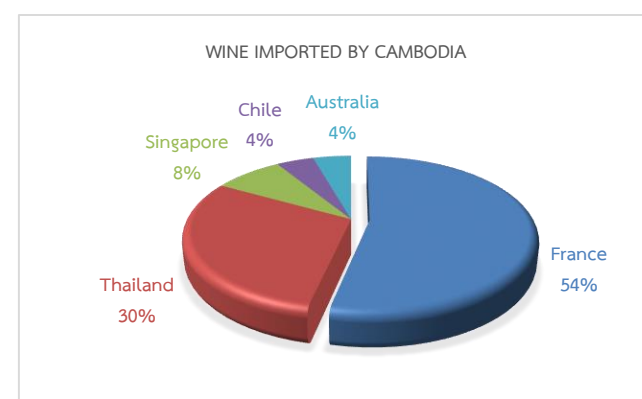
3. Beer (HS Code 2203)			Unit: (USD)
Exporters	Imported value in 2018	Imported value in 2019	Imported value in 2020 (Jan - May)
Thailand	18,931,000	24,354,000	4,859,000
Singapore	7,674,000	14,330,000	36,000
Korea	987,000	438,000	27,000
Belgium	458,000	296,000	48,000
Germany	83,000	119,000	135,000

4. Milk (HS Code 0401)			Unit: (USD)
Exporters	Imported value in 2018	Imported value in 2019	Imported value in 2020 (Jan - May)
Thailand	40,016,000	49,183,000	15,632,000
Australia	1,500,000	1,428,000	538,000
France	1,777,000	1,327,000	282,000
Poland	605,000	612,000	188,000
New Zealand	440,000	430,000	109,000

5. Wine (Product HS Code 2204)			Unit: (USD)
Exporters	Imported value in 2018	Imported value in 2019	Imported value in 2020 (Jan - May)
France	13,244,000	17,406,000	3,652,000
Thailand	7,323,000	9,936,000	4,333,000
Singapore	1,989,000	3,353,000	902,000
Chile	1,078,000	1,263,000	420,000
Australia	1,099,000	1,229,000	396,000

ที่มา : Trade Map Statistics

จากสถิติการนำเข้าเครื่องตี๋ชนิดต่างๆ ในกัมพูชา จะเห็นได้ว่า ไทยยังเป็นประเทศผู้ส่งออกหลัก โดยเฉพาะเครื่องตี๋ประเภทน้ำผลไม้มีสัดส่วนการนำเข้ามากถึงร้อยละ 95 ร้อยละ 90 น้ำหวานเครื่องตี๋ชูกำลัง และเปียร์ ร้อยละ 80 และ 67 ตามลำดับ ถือได้ว่าประเทศไทยครองส่วนแบ่งทางการตลาดสินค้าเครื่องตี๋มากที่สุดในกัมพูชาเกือบทุกประเภท ยกเว้น เครื่องตี๋ประเภทไวน์ ที่กัมพูชานำเข้าจากประเทศฝรั่งเศสมากเป็นอันดับ 1

3. โอกาสในการส่งออกสินค้าประเภทเครื่องตี๋มายังกัมพูชา

ประเทศกัมพูชาเป็นหนึ่งในเป้าหมายของฐานการลงทุนใหม่ของประเทศไทย ด้วยกัมพูชามีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงการขนส่งกับนานาประเทศได้สะดวกมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและอุดมสมบูรณ์ทั้งด้านแร่ธาตุป่าไม้และมีพื้นที่สำหรับเป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรอีกมาก นอกจากนี้ยังมีแรงงานจำนวนมากและมีอัตราค่าจ้างแรงงานต่ำเอื้อต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานสูงอีกทั้งยังได้รับเงินช่วยเหลือจากนานาประเทศอีกด้วย

อุตสาหกรรมอาหารมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมีการลงทุนเพื่อการบริโภคภายในประเทศเท่านั้น แต่ในปัจจุบัน บริษัทต่างๆ เริ่มมองหาผู้ร่วมลงทุนรายใหม่จากต่างประเทศที่มีเทคโนโลยีทันสมัยและสามารถผลิตสินค้าได้ในปริมาณมาก เพื่อช่วยลดต้นทุนในการผลิตลง (Mass Scale Production) และเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันกับสินค้าที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ ส่งผลดีต่อการสร้างงานให้แก่แรงงานกัมพูชาในทางหนึ่งด้วย

โครงสร้าง‘ต้นทุน’ ของกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องตี๋ ประกอบด้วย ต้นทุนบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 40 ต้นทุนด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 30 (เฉพาะแรงงานในพื้นที่) และค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าสาธารณูปโภคอีกร้อยละ 30 จากโครงสร้างต้นทุนการผลิตพบว่า ต้นทุนค่าบรรจุภัณฑ์มีสัดส่วนมากที่สุด เนื่องจากบริษัทผลิตจำเป็นต้องนำเข้าถุงพลาสติกและบรรจุภัณฑ์จากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะจากประเทศเวียดนาม ด้วยอุตสาหกรรมผลิตบรรจุภัณฑ์ภายในประเทศยังไม่สามารถแข่งขันด้านราคาและคุณภาพกับบริษัทจากต่างประเทศได้ ส่งผลให้ต้นทุนโดยรวมของสินค้ามีราคาสูงเมื่อเปรียบเทียบกับราคาสินค้าเดียวกันในประเทศเวียดนามและไทย

นอกจากนั้น การขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นข้อจำกัดต่อการผลิตสินค้าในปริมาณมากๆ เพราะในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องตี๋ในกัมพูชายังคงใช้เครื่องจักรมือสองและไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ บริษัทจึงต้องมียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาและซ่อมบำรุงค่อนข้างสูง เจ้าของโรงงานจึงต้องพยายามที่จะมองหาผู้ร่วมลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว หากยังไม่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันสมัยทัดเทียมกับนานาประเทศได้จะส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขันกับสินค้าอาหารที่นำเข้าจากประเทศเวียดนามและประเทศไทยในอนาคต

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมประเภทอาหารและเครื่องดื่มของประเทศไทยยังมีปริมาณน้อย แต่เริ่มมีความพยายามในการส่งออกสินค้าบางประเภทสู่ประเทศเพื่อนบ้าน อย่างไรก็ตาม ความซับซ้อนของกระบวนการส่งออกและการขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัยยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการส่งออกของสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มของประเทศไทย

สินค้าของกัมพูชาส่วนใหญ่ไม่ผ่านมาตรฐานด้านคุณภาพและความปลอดภัยในระดับสากล โดยผู้ผลิตอาหารและเครื่องดื่มขนาดกลางและขนาดย่อยในกัมพูชาทั้งหมด 500,000 รายมีเพียงไม่ถึง 100 รายเท่านั้นที่ได้รับการรับรองคุณภาพอาหารในระดับสากลซึ่งรัฐบาลกัมพูชากำลังพยายามที่จะผลักดันผู้ประกอบการให้ยกระดับการผลิตสินค้าตลอดจนการจัดการวัตถุดิบให้ได้มาตรฐาน GMP และ HACCP เพื่อให้ผู้บริโภคมั่นใจในคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้า นอกจากนี้ผู้ผลิตที่ต้องการส่งออกสินค้าเพื่อแข่งขันในตลาดอาเซียนและตลาดโลกจำเป็นต้องผ่านมาตรฐาน ISO 22000 อย่างไรก็ตามขั้นตอนในการขอรับรองคุณภาพต้องใช้เวลาจำนวนมากซึ่งผู้ประกอบการที่เป็น SME ยังไม่สามารถรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เองได้ โดยค่าใช้จ่ายในการขอรับคำปรึกษาประมาณ 10,000 ดอลลาร์สหรัฐฯและอาจเพิ่มขึ้นจาก 50,000 ถึง 60,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ หากจำเป็นต้องจัดฝึกอบรมพนักงานและปรับปรุงอาคารบางส่วน

แม้ว่าผู้ประกอบการในกัมพูชาจะพยายามปรับปรุงการผลิตเพื่อให้ได้มาตรฐาน GMP และ HACCP แต่ปัญหาเรื่องเงินทุนก็ยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถปรับปรุงการผลิตได้โดยผู้ประกอบการบางรายเลือกที่จะกู้เงินจากรัฐบาลเพื่อใช้ในการปรับปรุงขั้นตอนการผลิตแม้ว่าดอกเบี้ยจะสูงเนื่องจากผู้ประกอบการเชื่อว่าหากสินค้าได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP และ HACCP แล้วจะทำให้สินค้านั้นๆสามารถแข่งขันในตลาดได้หลังจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนั้น เป็นโอกาสอันดีของผู้ประกอบการไทยที่มีศักยภาพและประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมนี้ เข้ามาลงทุนในประเทศไทยได้

4. ช่องทางการกระจายสินค้า

สำหรับช่องทางการกระจายสินค้าในต่างประเทศ สิ่งสำคัญประการแรกคือ กระบวนการหรือวิธีการที่จะทำให้สินค้าที่เราถืออยู่ เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายตามความต้องการ ภายในระยะเวลาและต้นทุนที่เหมาะสม ดังนั้น ขั้นตอนสำคัญในการช่วยกระจายสินค้าของเราไปตามช่องทางการตลาดที่ถูกต้องคือ ตัวกลางในการกระจายสินค้าหรือ “คนกลาง” หรือ “ช่องทางจำหน่าย” นั่นเอง โดยทั่วไปอาจแบ่งช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution Channels) เป็น 2 วิธี หรือ 2 ช่องทาง ได้แก่

1. ผลิตสินค้าในประเทศ แล้วส่งออกยังต่างประเทศ แบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่
 - 1.1 การส่งออกทางอ้อม (Indirect Export) หมายถึงการส่งออกโดยผ่านคนกลางในประเทศ เช่น Trading Company และ Buying Agent
 - 1.2 การส่งออกทางตรง (Direct Export) หมายถึงผู้ผลิตเป็นผู้ส่งออกโดยตรง โดยส่งออกหรือขายให้กับกลุ่มคนกลางในต่างประเทศ เช่น Importer, Wholesaler, Retailer และ Agent Overseas Marketing Subsidiary
2. ผลิตและจำหน่ายในต่างประเทศ คือไปทำการผลิตและจำหน่ายในประเทศเป้าหมาย ซึ่งสามารถเลือกวิธีการผลิตได้ 5 วิธีคือ
 - 2.1 การจ้างผลิต (Contract Manufacture)
 - 2.2 การขายลิขสิทธิ์การตลาด (Licensing)
 - 2.3 การประกอบ (Assembly)
 - 2.4 การร่วมทุน (Joint Venture)
 - 2.5 การตั้งโรงงานเอง (100% Ownership)

การพิจารณาเลือกช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าประเภทเครื่องดื่มในประเทศกัมพูชา ควรคำนึงถึงศักยภาพของผู้ประกอบการเป็นลำดับต้น หากเป็นผู้ประกอบการรายย่อยหรือผู้ประกอบการ SME ควรเริ่มต้นการหาช่องทางการตลาดด้วยวิธี ‘ผลิตสินค้าในประเทศ แล้วส่งออกยังต่างประเทศ’ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงในการลงทุนและเป็นการทดลองตลาด ในปัจจุบันประเทศกัมพูชามีการนำเข้าสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มมาในช่องทางการตลาดลักษณะนี้เป็นส่วนใหญ่ และด้วยความนิยมและเชื่อถือในคุณภาพของสินค้าไทย ทำให้มี ‘คนกลาง’ ที่ต้องการรับสินค้าไทยมาจำหน่ายหรือทำตลาดให้อยู่พอสมควร

สำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่และมีศักยภาพด้านการลงทุน ควรเข้ามาดำเนินการผลิตและจำหน่ายในประเทศกัมพูชา เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศกัมพูชามีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เฉลี่ยร้อยละ 7 ต่อปี มีความมั่นคงทางการเมือง ที่สำคัญคือประเทศกัมพูชามีแรงงานจำนวนมากและค่าแรงไม่สูง เหมาะสมต่อการดำเนินอุตสาหกรรมทั้งอาหารและเครื่องดื่มที่ต้องใช้แรงงานในการผลิต กฎหมายด้านการลงทุนเปิดโอกาสให้นักลงทุนจากต่างชาติเข้ามีสิทธิลงทุนได้ทั้ง 100 เปอร์เซ็นต์ และจากสถานการณ์ความไม่เพียงพอของสินค้าอุปโภคบริโภคต่อความต้องการภายในประเทศ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นหลัก จึงเป็นโอกาสอันดีที่ผู้ประกอบการไทยรายใหญ่จะเข้ามาลงทุนด้านอุตสาหกรรมนี้ เนื่องจากผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพในการผลิตสินค้าปริมาณมากและควบคุมคุณภาพได้ตามมาตรฐานสากล ทำให้จะสามารถจำหน่ายสินค้าในราคาที่ต่ำกว่าราคาในตลาดได้

5. กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

5.1 ระเบียบเกี่ยวกับอัตราภาษี

1. ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax: VAT)

ใช้กับผู้เสียภาษีในระบบประเมินตนเองที่เป็นผู้จัดจำหน่ายสินค้า หรือให้บริการ ในอัตราร้อยละ 10 สำหรับการจำหน่ายภายในประเทศ และร้อยละ 0 สำหรับการส่งออก ผู้เสียภาษีจะต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บจากลูกค้าภายในวันที่ 20 ของเดือน หลังจากเดือนที่มีการจำหน่าย หรือให้บริการ

2. ภาษีเฉพาะสำหรับสินค้าและบริการบางชนิด (Specific Tax on Certain Merchandises and Services: STCMS)

คือ ภาษีที่จัดเก็บสำหรับสินค้าและบริการบางชนิด ทั้งในประเทศและที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยจะคำนวณก่อนภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่ม ดังนี้

- กิจการผลิตน้ำอัดลมและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อัตราภาษีร้อยละ 10
- กิจการผลิตเบียร์ อัตราภาษีร้อยละ 25

3. ภาษีเครื่องตีแอลกอฮอล์ และบุหรี (Tax on Public Lighting: PLT)

เป็นภาษีที่จัดเก็บในอัตรา 3 % จากผู้ที่จำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ และบุหรีทุกประเภท โดยจะทำการคำนวณก่อนภาษีเฉพาะ (STCMS) และภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)

4. ภาษีศุลกากร (Customs Duties)

เป็นภาษีที่จัดเก็บจากสินค้าต่าง ๆ ที่นำเข้ามาภายในประเทศ โดยแบ่งเป็น 4 หมวด โดยมีอัตราระหว่างร้อยละ 7-35 ตามประเภทของสินค้า ดังนี้

- สินค้าฟุ่มเฟือย รวมถึง รถยนต์ ไวน์ บุหรี น้ำหอม อาวุธ และเครื่องสำอาง และสินค้าสำเร็จรูปทุกชนิด รวมถึงโทรทัศน์ วิทยุ เครื่องเล่นเทป สีทาบ้าน และเฟอร์นิเจอร์ อัตราภาษีร้อยละ 35 (รถยนต์ต้องเสียภาษีเพิ่มตามกำลังเครื่องยนต์)
- เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ อัตราภาษีร้อยละ 15
- วัสดุ เช่น ปูนซีเมนต์ เหล็ก กระเบื้อง อิฐ และของใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงเนื้อสัตว์ ผลไม้ ชา น้ำมันพืช น้ำตาล สบู่ รองเท้า แวนตา เสื้อผ้า และรถจักรยาน อัตราภาษีร้อยละ 7
- วัตถุดิบและสินค้าจำเป็น อัตราภาษีร้อยละ 0

5.2 ระเบียบการนำเข้า

กระทรวงสาธารณสุข (Ministry of Health) กรมยาและอาหาร (Department of Drug and Food) ประเทศกัมพูชา เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบเกี่ยวกับ การออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเข้า ส่งออก และจำหน่ายยารักษาโรค อุปกรณ์การแพทย์ อาหารเสริม สมุนไพรหรือยาแผนโบราณ เครื่องสำอางและอาหารรวมถึงการขึ้นทะเบียนสินค้าแต่ละชนิด และการขึ้นทะเบียนโรงงานผู้ผลิตสินค้าที่นำเข้ามาจำหน่ายในประเทศ

โดยกระทรวงฯ จะพิจารณาจากตัวอย่างสินค้า และเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้อง เพื่อระบุว่าสินค้านั้นจัดอยู่ในประเภทใด เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการขออนุญาตและขึ้นทะเบียนได้อย่างถูกต้อง

กระทรวงฯ กำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจะประกอบธุรกิจ นำเข้าและจำหน่ายสินค้าเหล่านี้ ต้องดำเนินการดังนี้

- (1) จดทะเบียนนิติบุคคลกับกระทรวงพาณิชย์ ประเทศกัมพูชา
- (2) จดทะเบียนภาษี Patent และ VAT กับกรมสรรพากรประเทศกัมพูชา
- (3) ดำเนินการขอใบอนุญาตต่างๆ จากทางกระทรวงฯ โดยมีระเบียบวิธีปฏิบัติและขั้นตอนตามประเภทของสินค้า ซึ่งสำหรับสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มนั้น จะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

ลำดับ	รายการและเอกสาร	ระยะเวลา	ค่าธรรมเนียม
1.	ยื่นขอ Hygiene Certificate เพื่อนำเข้าและจำหน่ายอาหาร - หลักฐานการจดทะเบียนจากกระทรวงพาณิชย์และกรมภาษี- แบบฟอร์มขออนุญาต (รับได้ที่กระทรวงฯ)- เอกสารยืนยันสถานที่ตั้งของสำนักงาน ซึ่งได้รับการรับรองจากหน่วยงานท้องถิ่น ได้แก่ ศาลากลางจังหวัด อำเภอ/เขต แขวง/ตำบล- เอกสารรับรองมาตรฐานจากโรงงานผู้ผลิตสินค้า ได้แก่ COA, GMP, HACCP, Free Sale Certificate- เอกสารรับรองสินค้าจาก หน่วยงานอาหารและยา ของประเทศที่ผลิต- ตัวอย่างสินค้า- ใบรับรองมีอายุ 2 ปี และมีค่าธรรมเนียมในการต่ออายุ ร้อยละ 70 หรือ 350,000 เรียล (87.5 USD)	45 วันทำการ	500,000 เรียล (125 USD)
2.	ยื่นขออนุญาตเพื่อทำการโฆษณา (ในกรณีที่ต้องการโฆษณา) - ตัวอย่างสื่อโฆษณาที่จะนำไปใช้สำหรับการโฆษณา	ไม่ระบุ	แตกต่างกันตามประเภทโฆษณา

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

กรกฎาคม 2563

EMAIL: THAICOMPANH@GMAIL.COM

FACEBOOK: [THAI TRADE CENTER PHNOM PENH](#)